Bu sancağı, Allah’ı ve Rasûlünü seven, Allah’ın fethi kendisine nasip edeceği bir yiğide vereceğim

Ebû Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hayber Savaşı'nda şöyle buyurmuştur: «Bu sancağı, Allah’ı ve Rasûlünü seven, Allah’ın fethi kendisine nasip edeceği bir yiğide vereceğim.» Ömer b. Hattâb -radıyallahu anh- “Emirliği o günkü kadar hiçbir zaman arzu etmedim." demiştir. Beni çağırır ümidiyle Rasûlullah’a kendimi göstermeye çalıştım durdum. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ali b. Ebû Tâlib’i çağırdı, sancağı ona teslim etti ve şöyle buyurdu: «Yürü, Allah fethi müyesser kılıncaya kadar sağa–sola bakınma!» Ali -radıyallahu anh- derhal hareket etti, sonra durdu ve arkasına dönmeden (gözlerini hedeften ayırmadan) seslendi: Yüksek sesle bağırarak Ey Allah’ın elçisi! Onlarla ne (yapmaları) için savaşayım? Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Onlarla, Allah’tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın Rasûlü olduğuna şehadet edene kadar savaş. Bunu yaptıkları zaman, -dinin yasaklarını çiğnemedikçe- kanlarını ve mallarını senden korumuş olurlar. Asıl hesaplarını görmek ise Allah’a aittir.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- , Medine’ye yakın bir şehir olan Hayber’deki Yahudilere karşı Müslümanların ertesi gün zafer kazanacağını sahabelere haber verdi. Bu zafer, kendisine sancak verilecek bir adamın eliyle gerçekleşecekti. Bu kişinin özelliklerinden biri de Allah’ı ve Resûlünü sevmesi, ayrıca Allah ve Resûlünün de onu sevmesidir. Ömer b. Hattâb -radıyallahu anh- o güne kadar hiçbir zaman emirliği (komutanlığı) ve insanların kendisine yönelmesini arzulamadığını; sadece o gün, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in sözünü ettiği Allah ve Resûlünün sevgisine nail olma ümidiyle bunu istediğini anlatmıştır. Ömer -radıyallahu anh- kendisine dua edilmesi ümidiyle sancağı alma hususunda büyük bir istek ve arzu göstermiş, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kendisini görmesi ve çağırması için ona görünmeye çalışarak göz önünde bulunmuştur. Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Ali b. Ebû Tâlib -radıyallahu anh-'ı çağırdı ve ona sancağı verdi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ona orduyla birlikte hareket etmesini emretti. Düşmanla karşılaştıktan sonra dinlenme, duraklama veya ateşkes olmadan, Allah'ın ona bahşedeceği zafer ve desteğiyle bu kalelerin fethi gerçekleşene kadar savaşı bırakmamasını emretti. Sonra Ali -radıyallahu anh- yürüdü, daha sonra biraz duraksadı ama dönmedi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in emrini ihlal etmemek için sesini yükselterek: Ya Rasûlullah! İnsanlarla ne için savaşayım? dedi. Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Onlar, Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şahitlik edinceye kadar onlarla savaş. Eğer kabul edip İslam'a girerlerse sana karşı canlarını ve mallarını korumuş olup, artık bunlar sana haram olur. İslâm’ın hükümlerine göre öldürülmeyi gerektiren bir suç veya cinayet işlemeleri hâli bunun dışındadır. Onların hesabı ise Allah’a aittir.